

‘De discussie moet eerlijker’

Nederland heeft het initiatief genomen om de stroperige besluitvorming in Brussel over genetische modificatie vlot te trekken. ‘Dit jaar mag de genetisch gemodificeerde Amflora aardappel in de EU geteeld worden. De vergunningprocedure heeft twaalf jaar geduurd. Wie is daarbij gebaat?’, vraagt Bart van den Assum, beleidscoördinator biotechnologie bij het ministerie van LNV, zich af.

Bart van den Assum: ‘De ggo-regelgeving houdt geen rekening met sociaaleconomische vraagstukken.’

Wat is er mis met de manier waarop Brussel discussieert over genetische modificatie?

‘De besluitvorming over toelating van ggo’s in de EU verkeert in een patstelling. De lidstaten slagen er niet in om met de benodigde gekwalificeerde meerderheid een besluit te nemen over toelating van ggo’s. Hierdoor wordt elke aanvraag telkens op het hoogste niveau besproken, namelijk in de raad van landbouwministers. Bijna elke maand staat er daarom weer iets op de agenda van die raad. Die agenda staat vervolgens weer op de agenda van de vaste commissie voor landbouw van de Tweede Kamer. Er zijn dus heel veel

mensen mee bezig. Niemand is blij met deze patstelling. Daarbij duurt de besluitvorming ook erg lang. Het kan tien jaar duren voordat een vergunningsaanvraag is behandeld. Wie is daarbij gebaat? Overheden niet, en bedrijven en burgers zeker ook niet.’

Waarom verloopt de discussie zo moeizaam?

‘Dat heeft er deels mee te maken dat de argumenten die landen hebben, niet open aan bod kunnen komen. Veel bezwaren hebben te maken met sociaaleconomische vraagstukken, bijvoorbeeld dat consumenten niet op gentech zitten te wachten, of dat het niet past

in het beleid. Oostenrijk zegt bijvoorbeeld dat ggo’s niet passen in zijn landbouwsysteem met veel kleine boeren in een bergachtig gebied. De regelgeving houdt geen rekening met die bezwaren. Die kijkt alleen naar veiligheidsrisico’s. Het zou de discussie veel beter en transparanter maken als de echte argumenten worden besproken.

Nederland heeft het voortouw genomen om daar verandering in aan te brengen. Vorig jaar hebben we twee congressen georganiseerd om na te denken over de besluitvorming en hoe je daar de sociaal-economische aspecten een rol in kunt geven. Een ander voorstel dat we hebben gedaan is om de lidstaten de bevoegdheid te geven om zelf te besluiten over de teelt van gewassen op het eigen grondgebied, nadat deze op Europees niveau veilig zijn bevonden. De risicobeoordeling blijft dus zoals die nu is. Als landen de mogelijkheid krijgen om de teelt uiteindelijk op het eigen grondgebied te verbieden, is dat wellicht ook een manier om de besluitvorming in Brussel wat vlotter te laten verlopen.’

Waarom spant Nederland zich in voor versoepeling van de regels?

‘In 2050 wonen er negen miljard mensen op aarde. Het is een grote opgave om ervoor te zorgen dat we die op een duurzame manier aan voedsel helpen. Daarvoor is innovatie nodig. Op voorhand willen we geen enkele technologie uitsluiten die mogelijk een positieve bijdrage kan leveren, dus ook genetische modificatie niet. We hebben nu nog te maken met de eerste generatie genetisch gemodificeerde gewassen. Het is te verwachten dat de tweede generatie wat dat betreft meer te bieden heeft. De eerste droogtetolerante maïs zit al in de pijplijn in de VS. In Nederland financieren wij daarom ook het onderzoek naar de cisgene fytoftoraresistente aardappel van Plant Research International, het DuRPh-project. Wij proberen daarbij zo open mogelijk te zijn. We maken er bijvoorbeeld bepaald geen geheim van dat ggo’s al in bijna al het conventionele diervoer zit en daar krijgen we nauwelijks negatieve reacties op.’

En, luistert Brussel?

‘Het ziet er goed uit. Commissievoorzitter Barosso heeft aangegeven dat hij deze zomer met voorstellen zal komen. Wij kijken uit naar deze voorstellen.’